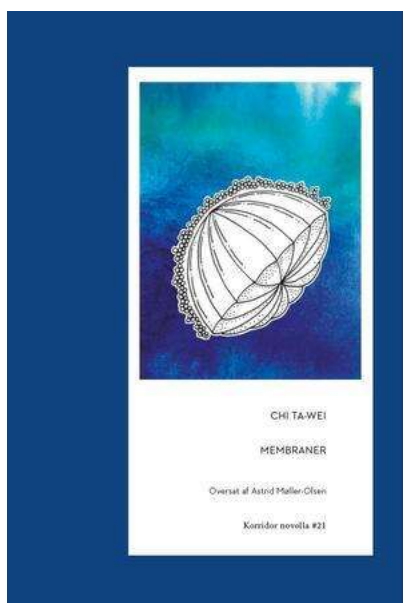

BOG

MEMBRANER (/BOEGER/MEMBRANER)

Af Chi Ta-wei (/forfattere/chi-ta-wei) (2023)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?)

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A136203762&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/membraner) for at anmelde

En fuldstændig syret tegning af en fremtid: myrekryb, ubehag og androider.

TAGS: LÆGEETIK (/TAXONOMY/TERM/31442)

UNGEANMELDELSE

(/users/sofie-sandbaek)

Af Sofie Sandbæk (/users/sofie-sandbaek)

17 Apr.24

En fuldstændig syret tegning af en fremtid: myrekryb, ubehag og androider.

‘Membraner’ af den taiwanesiske forfatter Chi Ta-wei handler om den unge Momo fra undervandsbyen T. Handlingen udfolder sig fra Momos fødsel i år 2070, og indtil bogens nutid i år 2100. Her er menneskene flyttet til havbunden i store byer for at undgå solens sygdomsbringende stråler. Havet agerer membran mellem den sikre død og det sikre liv.

Momo bliver født dødeligt syg og må som helt ung gennemgå en omfattende operation. Hun må i flere år op til operationen bo i et steriliseret rum på hospitalet, stripet for nærvær og kontakt til hendes mor. Som læser lærer vi mere om omstændighederne omkring operationen, som romanen udvikler sig. Plottet væver sig ind og ud af en fortælling, som læseren konstant må overveje om er sand eller falsk; både vi, og Momo selv, tvinges flere gange til at tvivle på den udgave af virkeligheden, som præsenteres.

I det isolerede hospitalsværelse møder vi romanens, i mine øjne, mest interessante karakter Andy. En antropomorf androide bygget særligt til Momo til selskab og til ufrivillig organdonation. Andy er ikke særligt interessant på grund af karakterens kompleksitet og dybde, men mere på grund af de spørgsmål dens eksistens opstiller.

‘Membraner’ er mere et voldsomt og uhyggeligt tankeeksperiment end en fængende fortælling. I romanen ligger enormt mange overvejelser om mennesket, om vores krop, vores køn og vores helt fysiske møde med luften omkring os. Hvor meget kan vi modificere os selv og hinanden og forsat eksistere, som dem vi er? Hvad er vores ansvar for de liv, vi konstant starter, ændrer og slutter?

Chi Ta-wei strækker og ælter vores virkelighed i fortællingen om Momo, men det centrale består, og det gjorde mig utilpas at læse, mest fordi genkendeligheden i dystopien er skræmmende. Romanen formår, på en fuldstændig syret måde, at være et eksempel på de symptomer, den omhandler: Vi har skabt en verden af krig, kapitalisme og

kosmetologi, hvor alting er overfladisk. Den er ufuldstændig, bedragerisk og den efterlader en med ondt i maven og en frygtelig smag i munden.

Oprindeligt hæftede jeg mig ved de negative aspekter – et manglende flow i fortællingen og dens hule karakterer. Trods flere interessante relationer i fortællingen, fangede de mig ikke, jeg ville ønske, at de var blevet foldet ud på et helt andet plan. På bagkant er det dog alligevel de spændende og uhyggeligt relevante tematikker, der får lov at skinne igennem, og jeg kan værdsætte den lille ultramarine bog for, hvad den er: nogle enormt gode og skræmmende perspektiver på tilværelsen.

BOGDETALJER

Brugernes anmeldelser

0 anmeldelser

Log ind (/user/login?destination=/boeger/membraner%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/membraner%23comment-form) for at skrive kommentarer